

maae sørge derfor, og det bliver dens Skade, som ikke har gjort Sit til at faae Contracten tilvebragt, om han derved lider noget Tab. At der ikke var Huusmænd i den roeskildste Stænderforsamling, kan gjerne være rigtigt, men flere af de Mænd, der yttrede sig mod den omtalte Bestemmelse, vare ikke i det Tilfælde, at de selv havde Gaarde eller Huse at leie bort; det var Kjøbstadmand, som sølte det Ubillige i Lovbestemmelsen og fraraadede den. Der var megen baade Retfærdighedsfølelse og Billighedsfølelse tilstede i Stænderne, og man skal derfor ikke saaledes kaste Brag paa Alt, hvad der er fremkommet. Jeg skal endnu kun med Hensyn til, hvad der blev yttret af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), bemærke, at den omtalte § 11 ikke vedkommer Inderster, men kun Huusmænd. Det er imidlertid en Berigtigelse, som jeg ikke skal lægge videre Vægt paa.

H. Jensen: Det vilde rigtignok gjøre mig ondt, dersom dette lille Kryb af Lovforslag ikke skulde gaae igjennem; thi det er støttet paa Erfaringen, og derfor tør jeg tale for det og anbefale det. Den første ærede Taler lod til at være temmelig vel bekendt med Ribesegnen, men inde paa Heden har han neppe været saa meget som jeg, der gives der mange Huse, der ogsaa ere indrettede for at faae Leilighed til at stifte Leiefamilier og Leitemaal, og disse Huse kunne eies af Enker, af Krøblinger, undertiden endog af Umyndige. Naar en Leiefamilie nu har siddet i et saadant Huus i længere Tid, i 7 Maaneder vil jeg til Exempel antage, saa bliver der Spørgsmaal om, paa hvilke Vilkaar den sidder der, og der svares da: den sidder paa Mandens og Konens Levetid. Naar det derimod ingenlunde er Tilfældet, at der er leiet længere end $\frac{1}{2}$ Aar eller saa, naa, hvad skeer der? Beviisførelsen er vanskelig, Bidner havest sjældent, det er umuligt at føre fuldt Beviis for, hvad der er akforderet, for hvad der skal betales; skulle da nu de umyndige hjælpeløse Stakler trænges ud af deres eget Huus, uden i Aar og Dag at faae nogen synderlig Betaling derfor? Dette er en Følge af den bestaaende Lov, og dermed kan jeg som sagt ikke gjøre mig fortrolig. Naar

den vedkommende Eier ikke har sørget for en skriftlig Contracts Drettelse, saa er der kun tilbage for ham at nøies med, hvad Leieren vil give, naar han ikke kan føre fuldt Beviis for, at han skal have Mere. Men er det let at føre fuldt Beviis med Bidner? Vi see saa ofte, at vi kunne føre 10, 12 à 20 Bidner i en Sag, som Bidnerne godt kjende, uden at der dog til Slutning kommer noget Beviis ud deraf. Et saadant Tilfælde, hvor Eieren ikke kunde føre fuldt Beviis, er ogsaa indtruffet i mit Hjem. En stakkels Enke havde med Besværlighed og ved godbædig Hjælp faaet et Huus bygget, og da hun blev gammel, tog hun, for at have en Gaandsrækning i sin Svaghed tilstede og for at erholde en lille Indtægt, en Leiefamilie ind til sig. Hun blev syg og sengeliggende, hun tænkte maafee for lidt paa Guds Ord, men langt mindre paa Kongens Lov; hun vidste ikke, hvad der staaer i Loven. Hun dør, og den eneste Datter, som, hvis Huset blev solgt, kunde arve omtrent 2 à 300 Rd., møder den Indvendning af Leieren, at han kun skulde give 4 Rd. i aarlig Leie, altsaa omtrent en Trediedeel af Renten af Husets Værdi. Hvad er her at gjøre? Skal hun være nødsaget til at lade Leieren med Kone blive i Huset, saalænge de leve, saa arver hun paa den Maade Intet, men hvorfor, maa jeg spørge, skal en saadan Lovbestemmelse eksistere, som kan have saa skadelige Følger? Jeg vil haabe, det maa indsees, at et Lovsted, der saa haardt kan ramme den Simple og den Allersimpleste i Samfundet, tør jeg sige, bør kuldastes og bør forandres ved en anden Lov, som er meer uskadelig. Naar der bliver sat Leier istedetfor Eier, er det jo, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har yttret, dog kun for 1 Aar, at de skadelige Følger af Uudlædelse af skriftlig Contracts Drettelse kunne indtræde, men det er dog ikke saalænge som en Families Levetid. Uagtet Alt, hvad jeg har hørt mod Lovforslaget, kan jeg dog endnu ikke gjøre mig fortrolig med, at det ikke skulde blive vedtaget, og jeg vil haabe, at Thingets ærede Medlemmer for en stor Deel ville hylde mine Anskuelser og billige, at det fremmes videre.